

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
D E C I Z I E

21 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Gordilă Nicolae

Judecători – Guzun Ion și Catan Liliana,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Radu Sergiu în numele inculpatului Scobici Petru, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni din 12 mai 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2016, în cauza penală privind-l pe

Scobici Petru Vasile, născut la 02.08.1989,
originar și domiciliat în or. Strășeni str.
Mitropolit Dosoftei 72.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 03.02.2015 – 12.05.2015;

Instanța de apel: 12.06.2015 – 02.07.2015;

29.03.2016 – 10.05.2016;

Instanța de recurs: 14.09.2015 – 09.02.2016;

07.11.2016 – 21.12.2016.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 12 mai 2015, pronunțată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, Scobici Petru Vasile a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Conform art. 85 Cod penal, instanța de judecată i-a adăugat parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința

Judecătoria Strășeni din 16.09.2013, stabilindu-i definitiv pedeapsă de 4 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, în fapt, instanța de fond a stabilit, că inculpatul Scobici Petru, la data de 30 decembrie 2014, în intervalul orelor 07.30 - 11.00, aflându-se în vizită la Sîrbu Cristina, care locuiește în orașul Strășeni strada Decebal nr.27, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a sustras pe ascuns din sertarul unui dulap un lăntișor din aur cu medalion în forma zodiei gemenilor și un lăntișor din aur cu medalion în formă de inimă prevăzută cu pietre de culoare albă, ambele cântărind 8 gr, o brățară din aur cu greutate de 3 gr, inel din aur cu piatră cu greutate de 1 gr, precum și alte două inele din metal neidentificat, cauzându-i astfel părții-vătămate Sîrbu Cristina, o daună materială considerabilă în valoare totală de 7000 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia la 27 mai 2015 a declarat apel procurorul, solicitînd casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Scobici P. să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod Penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă, prin aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani, în baza art. 85 Cod penal, prin cumul parțial de sentințe de adăugat la pedeapsa aplicată partea neexecutată a pedepsei de 4 ani închisoare stabilite prin sentința Judecătoria Strășeni din 16.09.2013 și a-i stabili acestuia o pedeapsă definitivă de 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului declarat, procurorul a invocat, că instanța de fond corect calificat acțiunile inculpatului Scobici Petru în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, însă nu este de acord cu pedeapsa aplicată acestuia, deoarece o consideră prea blândă.

În acest sens procurorul a menționat că instanța de judecată incorect a stabilit inculpatului pedeapsa definitivă de 4 ani închisoare, deoarece nu a ținut cont de prevederile art. 85 alin. (2) Cod penal care își va atinge scopul pedepsei penale, de restabilire echității sociale, de corectare a condamnatului, precum și va preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2015, s-a admis apelul declarat de procuror, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului Scobici P., conform art. 85 Cod penal, instanța de apel i-a adăugat parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de

sentința Judecătorei Strășeni din 16.09.2013, stabilindu-i definitiv pedeapsă de 5 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare al pedepsei stabilite inculpatului Scobici Petru a fost calculat din 02.07.2015, cu includerea în acest termen a timpului aflării în arest de la 21.04.2015 până la 02.07.2015.

4.1. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a indicat că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate de prima instanță, însă la stabilirea pedepsei inculpatului Scobici P., eronat au fost aplicate prevederile art. 85 Cod penal, deoarece pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

În susținerea soluției pronunțate, instanța de apel a menționat că circumstanțele invocate de către prima instanță nu îndreptățesc pe deplin pedeapsa stabilită pentru fapta comisă de către inculpat. Pedeapsa stabilită de prima instanță, în viziunea instanței de apel, nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului și de neadmitere pe viitor a comiterii de către acesta a infracțiunilor. Totodată la stabilirea termenului pedepsei instanța de apel a ținut cont de faptul, că inculpatul a contribuit la descoperirea infracțiunii, recunoscând vina și s-a căit sincer în cele comise.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 19 august 2015, împotriva acesteia a declarat recurs ordinar avocatul Radu Sergiu în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri prin care să fie încetat procesul penal în privința inculpatului Scobici P., în temeiul art. 276 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, în legătură cu retragerea plângerii de către partea vătămată și împăcarea părților.

Avocatul Radu S. a solicitat să fie repus în termen pentru a declara recurs deoarece a omis termenul din motive întemeiate și anume zilele de 15 și 16 august 2015 sunt zile de odihnă.

În motivarea recursului declarat, recurentul a invocat temei de drept prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 11), 16) Cod de procedură penală, a indicat următoarele motive:

- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;
- există o cauză de înlăturare a răspunderii penale, a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege;

- norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravine unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Avocatul Radu S. în recursul declarat a menționat că, în ședința instanței de apel din 02.07.2015 a depus cerere privind împăcarea părților și retragerea plîngerii de către partea vătămată, însă instanța nu s-a pronunțat asupra acesteia, fapt care se confirmă prin înregistrarea audio a ședinței de judecată menționată.

A considerat că instanța de apel și-a întemeiat concluziile pe probe care nu au fost cercetate în instanța de apel.

6. Prin decizia Colegiului lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09 februarie 2016 a fost admis recursul ordinar declarat de avocatul Radu S. în numele inculpatului Scobici P., casată total decizia instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea deciziei adoptate, instanța de recurs a indicat că potrivit procesului - verbal al ședinței de judecată a instanței de apel din 02.07.2015 (f. d. 137), avocatul Sergiu Radu în numele inculpatului a solicitat anexarea la materialele cauzei penale și soluționarea cererii comune a inculpatului și părții vătămate privind încetarea procesului penal, pe motiv că inculpatul s-a împăcat cu partea vătămată, ultimei fiindu-i restituită suma prejudiciului cauzat, iar partea vătămată declarînd în cererea indicată, că își retrage cererea privind tragerea la răspundere penală a inculpatului. De asemenea la materialele cauzei a fost anexată o recipisă a părții vătămate privind restituirea prejudiciului cauzat (f. d. 131, 132).

În acest sens avocatul a depus o cerere scrisă cu indicarea solicitărilor sale, precum și cu motivarea acestora (f. d. 130).

Colegiul penal lărgit a menționat că avocatul și-a întemeiat solicitarea în baza prevederilor art. 276 alin. (1) Cod de procedură penală, deoarece inculpatul Scobici P. are calitatea de persoană care *a fost găzduită de către victimă*, menționînd că în conformitate cu prevederile alin. (5) al aceluiași articol împăcarea în acest caz este posibilă și la această etapă a procesului penal, deoarece partea vătămată a declarat că își retrage plîngerea.

Potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată (f.d. 137-138) solicitarea avocatului a fost susținută de către inculpat și partea vătămată prin declarațiile date în instanța de apel și contrasemnate de către aceștia (f. d. 133-135).

Procurorul a solicitat respingerea cererii, invocînd faptul că împăcarea părților nu este posibilă în acest caz, menționînd că urmărirea penală se pornește numai în

baza plîngerii prealabile a victimei în baza articolelor menționate în art. 276 Cod de procedură penală între care nu figurează art. 186 al.2 Cod penal, de aceea plîngerea nu poate fi retrasă de către partea vătămată (f.d. 138).

Cu referire la cele sus-expuse, Colegiul lărgit a menționat că potrivit prevederilor art. 276 alin. (1) Cod de procedură penală urmărirea penală se pornește numai în baza plîngerii prealabile a victimei în cazul infracțiunilor prevăzute în articolele: 152 alin.(1), 153, 155, 157, 161, 173, 177, 179 alin.(1) și (2), 193, 194, 197 alin.(1), 198 alin.(1), 200, 202, 203, 204 alin.(1), 246¹, 274 din Codul penal, precum și al furtului avutului proprietarului săvârșit de minor, de soț, rude, în paguba tutorelui, ori de persoana care locuiește împreună cu victima sau este găzduită de aceasta. La împăcarea părții vătămate cu bănuitul, învinuitul, inculpatul în cazurile menționate în prezentul alineat, urmărirea penală încetează. Procedura în astfel de procese este generală.

Analizînd materialele cauzei, Colegiul lărgit a constatat, că instanța de apel în decizia pronunțată n-a argumentat respingerea cererii avocatului, susținută de către partea vătămată și inculpat, privind încetarea procesului penal pe motivul împăcării părților în temeiul prevederilor art. 276 alin. (1) Cod de procedură penală, soluționînd această chestiune printr-o încheiere, introdusă în procesul verbal al ședinței de judecată din 02.07.2015, indicînd doar că cererea avocatului Sergiu Radu privind încetarea procesului penal se respinge, fără a motiva această soluție.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul lărgit a menționat că în decizia instanței de apel urmează să fie analizat fiecare din argumentele din apel invocate de apelant și de părți, motivîndu-se temeiurile de fapt și de drept care au condus la admiterea sau la respingerea fiecărui motiv invocat în instanța de apel.

Colegiul penal a considerat, că instanța de apel, în situația dată, urma să soluționeze solicitarea părților nu printr-o încheiere protocolară, ci să argumenteze și să motiveze în decizia pronunțată soluția sa asupra cererii înaintate de către avocat, expunînd în mod argumentat și temeinic considerentele sale cu privire la faptul, dacă inculpatul Scobici Petru în cauza examinată are sau nu calitatea de persoană găzduită în sensul prevederilor art. 276 al. (1) Cod de procedură penală, iar în dependență de acest fapt, să se expună și asupra posibilității admiterii sau respingerii cererii de încetare a procesului penal în privința inculpatului în baza acestor prevederi legale.

Astfel, Colegiul penal lărgit a constatat că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în instanța de apel, iar aceste erori procesuale admise la examinarea cauzei prezente, cad sub incidența prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, și nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2016 a fost admis apelul procurorului, sentința casată parțial, în partea stabilirii pedepsei definitive și pronunțată în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, după cum urmează:

În temeiul art. 85 alin. (1) Cod penal, la pedeapsa numită se adaugă parțial pedeapsa neexecutată stabilită prin sentința Judecătorei Strășeni din 16 septembrie 2013, stabilind pedeapsa definitivă lui Scobici Petru Vasile de 4 ani și 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

7.1. În motivarea deciziei adoptate, instanța de apel a indicat că instanța de fond eronat a individualizat pedeapsa definitivă, încălcând prevederile alin. (3) art. 85 Cod penal.

Astfel, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei ține seama de gravitatea infracțiunii săvârșite – care se atribuie la categoria celor mai puțin grave, de persoana celui vinovat – inculpatul și-a recunoscut totalmente vinovăția, se căiește pentru fapta comisă, a restituit părții vătămate prejudiciul pricinuit prin infracțiune.

Regula neagrării situației se aplică tuturor titularilor dreptului de apel cu excepția împrejurării când procurorul atacă hotărârea în defavoarea inculpatului, iar instanța de apel este în drept, după caz, de a-i agrava situația acestuia în orice sens.

Totodată, instanța de apel a considerat imposibil de încetat procesul penal în baza art. 109 Cod penal, în legătură cu împăcarea părților, deoarece potrivit alin. (2) al aceluiași articol, împăcarea este personală și produce efecte juridice din momentul pornirii urmăririi penale și până la retragerea completului de judecată pentru deliberare.

Prin reglementarea în art. 109 Cod penal, a momentului până când poate avea loc împăcarea părților, legiuitorul a avut în vedere ca moment final, este atunci când cauza se judecă de către instanța de fond, când completul s-a retras pentru deliberare cu adoptarea sentinței respective. Acest înțeles al legii rezultă din construcția și plasamentul procedurilor ce le parcurge cauza penală pusă pe rol.

Instanța de apel a reținut că, inculpatul Scobici P. a avut posibilitatea de a se împăca cu partea vătămată în ședința instanței de fond, fapt consemnat și în procesul-verbal al ședinței de judecată din 12 februarie 2015, unde avocatul a solicitat un termen pentru ca părțile să se împăce (f.d. 78, verso), or faptul că, nu se prezenta la ședința de judecată, la demersul procurorului a fost anunțat în căutare ceea ce denotă faptul că, inculpatul nu a realizat pericolozitatea faptei comise și nu regretă de cele întâmplare.

Instanța de apel nu a admis și reținut cererea comună a inculpatului Petru Scobici și părții vătămate Cristina Sîrbu depusă la 02 iulie 2015 (f.d. 131), prin care s-a solicitat încetarea procesului penal, pe motiv că, s-au împăcat, iar ultima și-a retrage plângerea, deoarece i-a fost restituit prejudiciul cauzat, fiind anexată și recipisa părții vătămate prin care confirmă faptul că, a primit prin intermediul avocatului suma de 4000 lei, în contul achitării pagubei materiale și morale precum și a cheltuielilor de judecată, și pretenții nu mai are (f.d. 132).

Instanța de apel nu a reținut situația stabilită în speța examinată, și anume că, partea vătămată Cristina Sîrbu acceptând vizita lui Petru Scobici, aceasta nu l-a găzduit, or potrivit explicațiilor oferite de Dicționarul explicativ al Limbii Române, "a găzdui" are sensul de a primi pe cineva în casă pentru o anumită vreme, dându-i adăpost și mâncare. A rămâne să locuiască și să mănânce câtva timp în casa cuiva, o perioadă mai mare de două zile.

Persoana găzduită dispune de spațiul său amenajat, pentru odihnă, cunoaște unde este locul bunurilor sale, unde are acces și unde are acces limitat, deoarece este spațiul folosit de gazdă. În speța examinată s-a stabilit că, inculpatul s-a aflat la domiciliul părții vătămate într-o vizită foarte scurtă de la 29 decembrie 2014, ora 20.ºº până la 30 decembrie 2014, ora 11.00 min., având statut de oaspete de scurtă durată, timp în care folosind lipsa proprietarei a sustras pe ascuns bunurile acesteia în valoare totală de 7000 lei.

Legiuitorul a prevăzut situația precitată la alin. (1) al art. 276 Cod de procedură penală, or posibilitatea începerii urmăririi penale numai în baza plângerii prealabile a victimei în cazul infracțiunilor prevăzute la art. 152 alin. (1), 155, ..., precum și a furtului avutului proprietarului săvârșit de minor, de soț, rude, în paguba tutorelui, ori a persoanei care locuiește împreună cu victima sau este găzduită de aceasta, deoarece având bunuri prin gospodăria gazdei, persoana găzduită poate din neatenție, să ia bunuri, totodată având în vedere relațiile afective apropiate ale inculpatului cu partea vătămată, pot genera consecințele enunțate mai sus, ceea ce în speța deferită spre examinare lipsesc astfel de elemente.

8. Avocatul Radu Sergiu în numele inculpatului Scobici Petru, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 11) și 16) Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar hotărârile instanțelor judecătorești inferioare, prin care solicită casarea acestora, cu dispunerea încetării față de Scobici Petru a urmăririi penale în baza art. 186 alin. (2)

lit. d) Cod penal, în legătură cu retragerea plângerii prealabile de către partea vătămată Sîrbu Cristina și împăcarea părților.

În motivarea recursului a invocat următoarele:

- instanța de apel, prin abuz, a neglijat faptul retragerii plângerii de către partea vătămată.

În acest sens, în ședința instanței de apel din 02.07.2015, a fost depusă cererea respectivă, pe marginea căreia instanța nu s-a expus, iar ulterior, a falsificat procesul-verbal al ședinței de judecată unde a menționat, că „se respinge cererea avocatului... privind încetarea procesului penal, la care se anexează recipisa părții vătămate”;

- instanța de apel intenționat a interpretat eronat noțiunea de găzduire, de 2 ori respingând demersul avocatului, privind anexarea extrasurilor din varianta electronică al DEX-ului.

Instanța de apel nici n-a pus în dezbatere problema noțiunii de găzduire, fiindcă avea o opinie preconcepută, părtinitoare în favoarea procurorului, care activează în același sediu, în foarte multe cauze cu aceiași judecători și este favorizat nejustificat.

Găzduirea este aflarea în locuința cuiva o scurtă perioadă, cum a și menționat instanța la constatarea circumstanțelor cauzei. Nu este necesară încheierea unui contract anumit și nici oferirea de mâncare nu e obligatorie. Nu trebuie de confundat găzduirea cu locațiunea, ce a făcut instanța de apel;

- confirmarea celor relatate este și calificarea infracțiunii, unde lipsește calificativul de pătrundere în încăpere, fiindcă inculpatul a fost găzduit.

9. Pe marginea recursului a depus referință procurorul din Procuratura de nivelul Curții Supreme de Justiție, care a solicitat respingerea acestuia, cu menținerea hotărârilor contestate.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele din dosarul cauzei, ținând seama de opinia expusă în referință, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod

de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal evidențiază că recurentul invocă drept temei de casare pct. 6), 10), 11) și 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, iar potrivit acestei norme, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; există o cauză de înlăturare a răspunderii penale – a intervenit împăcarea părților în cazul prevăzut de lege; norma de drept aplicată în hotărârea atacată contravine unei hotărâri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Colegiul penal constată că temeiurile invocate de recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată.

După cum rezultă din conținutul recursului, autorul acestuia nu este de acord cu condamnarea lui Scobici P. în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, pe motiv că partea vătămată și-a retras plângerea prealabilă, iar inculpatul a recuperat integral paguba cauzată, fapt confirmat prin recipisa părții vătămate anexată la materialele cauzei.

Referitor la cele menționate supra, Colegiul penal menționează că ținând cont de *Recomandarea nr. 56 Cu privire la aplicarea art. 109 Cod penal și art. 276 Cod de procedură penală în cazurile împăcării părților*, sfera infracțiunilor pentru săvârșirea cărora răspunderea penală poate fi înlăturată sunt cele prevăzute la art. 152 alin. (1), ... Cod penal, precum și a furtului avutului proprietarului săvârșit de minor, de soț, rude, în paguba tutorelui, ori a persoanei care locuiește împreună cu victima sau este găzduită de aceasta.

Astfel, Colegiul penal verificând în raport cu materialele cauzei, cele constatate de către instanțele judecătorești inferioare, consideră drept corectă fapta reținută de către acestea, și anume că, partea vătămată acceptând vizita lui Scobici P., aceasta nu l-a găzduit, deoarece în speță s-a stabilit că inculpatul din lipsă de bani nu avea cu să

meargă acasă, motiv din care s-a cerut în vizită la partea vătămată Sîrbu C. și s-a aflat l-a domiciliul acesteia într-o vizită foarte scurtă, de la 29 decembrie 2014, ora 20⁰⁰, până la 30 decembrie 2014, ora 11⁰⁰, având statut de oaspete de scurtă durată și nu de persoană găzduită.

Totodată, în acest sens este de reținut și faptul că partea vătămată Sîrbu C. în declarațiile sale a menționat că dimineața a încercat insistent să trezească inculpatul, din motiv că împreună cu mama sa trebuiau să plece la serviciu, însă acesta nu a dorit să se trezească, ceea ce demonstrează o dată în plus intenția bine determinată a inculpatului îndreptată spre sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane.

Rezumând cele menționate mai sus, Colegiul apreciază că situația de fapt a fost stabilită de instanța de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat, încadrarea juridică dată faptelor este justă și corespund situației de fapt reținute, în mod corect apreciind că sunt îndeplinite în cauză condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului sub aspectul infracțiunii reținute în sarcina lui.

În atare circumstanțe Colegiul penal conchide că, lipsesc condițiile de împăcare a părților prevăzute de art. 109 Cod penal și art. 276 Cod de procedură penală.

Referitor la stabilirea categoriei și termenului pedepsei definitive a inculpatului, instanța de recurs consideră că, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acestuia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă și care v-a contribui la corectarea și reeducarea acestuia.

Cu referire la temeiul invocat de inculpat în baza art. 427 alin. (1) pct. 16) Cod de procedură penală, Colegiul penal reține că, acest temei este îndreptat spre unificarea practicii judiciare, iar la invocarea temeiului respectiv de drept, sarcina probațiunii îi revine recurentului, care prin exemple elocvente cu referire la cauze concrete, trebuie să demonstreze faptul că instanța de recurs în cauze anterioare a adoptat soluții contradictorii cu cele reținute în speța în cauză.

Astfel, Colegiul conchide că motivarea recursului declarat de avocatul inculpatului, Radu S., prin prisma pct. 16) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, se consideră necorespunzătoare potrivit cerințelor avute în vedere de legislator la stabilirea acestui temei de recurs.

În aceste condiții, instanța de recurs consideră, că n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare instanței de recurs în sensul casării hotărârilor contestate.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul inculpatului Radu S., ca fiind vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către avocatul Radu Sergiu în numele inculpatului Scobici Petru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2016, în cauza penală în privința lui **Scobici Petru Vasile**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea integrală la **18 ianuarie 2017.**

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecători:

Guzun Ion

Catan Liliana